

Sygn. akt VIII U 1671/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2014 r. w Gliwicach

sprawy M. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o odsetki i wysokość świadczenia

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 czerwca 2014 r. **nr** (...)

1. zmienia częściowo zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do odsetek ustawowych za zwłokę w wypłacie renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy należnej za okres od 1 października 2011 r. do 31 maja 2014 r., naliczonych od dnia wymagalności poszczególnych rat renty, tj. od 25-tego dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 25 października 2011 r., do dnia zapłaty, tj. do 25 czerwca 2014 r.,

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt VIII U 1671/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.06.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., wykonując prawomocny wyrok tut. Sądu z dnia 14.01.2014r., przeliczył ubezpieczonemu M. K. (K.) od dnia 01.05.2011r., tj od daty określonej w wyroku Sądu, rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ustaloną wyrokiem Sądu, wskazując, iż renta przysługuje na stałe. Ponadto organ rentowy wskazał, że należność za okres od 1.05.2011r. do 30.06.2014r. w kwocie 36.884,70 zł brutto, po odliczeniu zaliczki na podatek i składki na ubezpieczenie zdrowotne, Zakład przekaże na rachunek banku w kwocie 30.715,51 zł netto.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się naliczenia odsetek ustawowych za okres od maja 2011r. do maja 2014r. Nadto ubezpieczony domagał się przeliczenia renty poprzez doliczenie stażu pracy za poszczególne lata

począwszy od 01.02.2011r. do 26.10.2013r. wskazując, iż pomimo dostarczanych rozliczeń przez zakład pracy organ rentowy w decyzji jw. okresu tego nie uwzględnił, a okresy zatrudnienia zostały doliczone dopiero po napisaniu wniosku ale od maja 2014r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i powołując się na treść art. 118 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych argumentował, że dniem wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego – wyroku Sądu i jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Wskazał nadto, iż organ odwoławczy stwierdza odpowiedzialność organu rentowego. Organ rentowy podniósł, że w dniu 17.06.2014r. wydał decyzję wykonującą prawomocny wyrok Sądu Okręgowego a w wyroku tym Sąd nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ rentowy wskazał, iż wypłacił należne świadczenia, na podstawie decyzji z dnia 17.06.2014r., bez odsetek, ponieważ termin do wydania decyzji wynikający z powołanego przepisu został zachowany. Nadto organ rentowy wyjaśnił, że wniosek ubezpieczonego z dnia 09.05.2014r. o zaliczenie okresów od 01.02.2011r. do 26.10.2013r. i od 01.11.2013r. do 29.11.2013r. został załatwiony decyzją z dnia 26.06.2014r.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił co następuje.

Ubezpieczony od 2002r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z przyczyn kardiologicznych po przebytych zawałach ściany dolnej mięśnia sercowego w 2002r. oraz 2007r., w którym to roku, w związku z obrazem wielonaczyniowej choroby wieńcowej, był operowany ze wszczepieniem pomostów aortalno-wieńcowych. Ubezpieczonemu renta przysługiwała do 30.04.2011r.

Termin wypłaty świadczenia ustalony był na 25 dzień każdego miesiąca.

W dniu 28.03.2011r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do renty na dalszy okres.

Organ rentowy w wyniku rozpoznania tego wniosku, na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej ZUS, uznającego ubezpieczonego za zdolnego do pracy, decyzją z dnia 19.05.2011r., odmówił prawa do dalszej renty.

Wyrokiem z dnia 06.10.2011r. (sygn. akt VIII U 1132/11) tut. Sąd zmienił zaskarżoną, przez ubezpieczonego, decyzję jw. i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2011r. na trwale opierając się na opinii biegłego sądowego specjalisty kardiologa lek. med. E. Ś., z dnia 14.07.2011r. wskazującej, że od badania w dniu 04.04.2007r. nie nastąpiła istotna poprawa stanu zdrowia ubezpieczonego. Biegła podała, że w próbie wysiłkowej test wieńcowy przebiega bez progresji niedokrwienia, natomiast w badaniu echokardiograficznym utrzymują się zaburzenia kurczliwości lewej komory z obniżeniem frakcji wyrzutowej do 45%. Ubezpieczony nadal jest niezdolny do ciężkiej pracy fizycznej.

W wyniku wniesionej przez organ rentowy apelacji Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z dnia 02.08.2012r., sygn. akt III AUa 2667/11, uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tut. Sądowi w celu uzupełnienia postępowania dowodowego w zakresie dowodu z opinii biegłego kardiologa celem ustalenia, czy po dniu 30.04.2011r. ubezpieczony jest nadal niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji oraz w zakresie przesłuchania ubezpieczonego w celu ustalenia charakteru wykonywanych czynności na stanowisku konserwatora sprzętu.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy tut. Sąd wyrokiem z dnia 14.01.2014r. (sygn. akt VIII U 2886/12) zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 19.05.2011r. i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2011r. na trwale. Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy, który uznał, że stan zdrowia ubezpieczonego uniemożliwia mu podjęcie zatrudnienia zgodnego z jego wykształceniem przy pracach ciężkich i średnio-ciężkich.

Apelację organu rentowego od tego wyroku Sąd Apelacyjny w Katowicach oddalił wyrokiem z dnia 16.04.2014r. (sygn. akt AUa 545/14).

Po otrzymaniu wyroku Sądu Apelacyjnego jw. organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 17.06.2014r. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe od dnia 01.05.2011r. Organ rentowy wskazał w decyzji, że przekaże ubezpieczonemu należność za okres od 01.05.2011r. do 30.6.2014r. w kwocie 30.715,51 zł na rachunek banku.

Organ rentowy ustalił stały termin płatności renty na 25 dzień każdego miesiąca.

Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 24 lata i 11 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

W dniu 09.05.2014r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem dodatkowego okresu zatrudnienia przedkładając świadectwa pracy:

- z dnia 26.10.2013r., potwierdzającego zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 01.07.2010r. do 26.10.2013r. w Firmie (...) w B.,

- z dnia 30.09.2013r., potwierdzającego zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 01.07.2013r. do 30.09.2013r. w PPUH (...) Sp. z o.o. w B.,

Firmie (...) w B.,

- z dnia 29.11.2013r., potwierdzającego zatrudnienie ubezpieczonego w okresie od 01.11.2013r. do 29.11.2013r. w (...) Sp. z o.o. we W..

W rozpoznaniu wniosku jw. decyzją z dnia 26.06.2014r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu rentę poprzez uwzględnienie stażu pracy jw. od dnia 01.05.2014r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia wysokości renty organ rentowy uwzględnił 27 lat i 9 miesięcy okresów składkowych oraz 1 rok i 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz akta tut. Sądu o sygn. VIII U 2886/12.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, spójny i przekonywujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Kwestie wydawania decyzji i wypłaty świadczenia reguluje art. 118 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.).

Zgodnie z treścią ust. 1 tego przepisu organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, z uwzględnieniem ust. 2 i 3 oraz art. 120.

Natomiast w myśl art. 118 ust 1a w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za

nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając orzeczenie, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Według ust 2, jeżeli w wyniku decyzji zostało ustalone prawo do świadczenia oraz jego wysokość, organ rentowy dokonuje wypłaty świadczenia w terminie określonym w ust. 1

W myśl ust.3 jeżeli na podstawie przedstawionych środków dowodowych nie jest możliwe ustalenie prawa lub wysokości świadczenia, za datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności, o której mowa w ust. 1, uważa się datę końcową dodatkowego terminu do przedstawienia niezbędnych dowodów, wyznaczonego przez organ rentowy, albo datę przedstawienia tych dowodów.

W myśl ust. 4 przepisy powyższe stosuje się także przy dokonywaniu wypłaty wynikającej z decyzji ponownie ustalającej prawo do świadczenia lub jego wysokość, z zastrzeżeniem ust. 5.

Zgodnie z ust. 5 wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Z kolei podstawę prawną do wypłaty odsetek przez ZUS zawiera art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r., poz. 1442 ze zm.). Przepis ten stanowi, że jeżeli Zakład – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W ocenie Sądu ostatnią okolicznością niezbędną do wydania przez organ rentowy decyzji o przyznaniu ubezpieczonemu prawa do renty na dalszy okres, tj. od dnia 01.05.2011r., była w niniejszej sprawie opinia wydana przez biegłą sądową specjalistę kardiologa, lek. med. E. Ś. z dnia 14.07.2011r., w której biegła stwierdziła istnienie u ubezpieczonego dalszej częściowej niezdolności do pracy, wskazując jednoznacznie na brak istotnej poprawy stanu zdrowia ubezpieczonego od ostatniego badania orzeczniczego, wykonanego w 2007r.

Zdaniem Sądu opinia biegłej jednoznacznie zweryfikowała błędne orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, a dalsze postępowanie jedynie potwierdziło prawidłowość tej opinii. Wprawdzie Sąd Apelacyjny uchylił wyrok Sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tut. Sądowi, jednakże po ponownym rozpoznaniu sprawy, ostatecznie Sąd Okręgowy wydał wyrok o tożsamej treści jak wyrok z dnia 06.10.2011r., a Sąd Apelacyjny oddalił apelację organu rentowego od tego wyroku, uznając ją za bezzasadną.

Odpis opinii biegłej E. Ś., organ rentowy otrzymał w dniu 08.09.2011r. wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, 30-dniowy termin określony w art. 118 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, po upływie którego organ rentowy obowiązany jest do wypłaty ubezpieczonemu odsetek od przyznanego mu świadczenia, należy liczyć od daty doręczenia powyższej opinii.

Odpis opinii biegłej E. Ś., organ rentowy otrzymał w dniu 08.09.2011r. wraz z zawiadomieniem o terminie rozprawy.

W związku z tym, że okres pomiędzy datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności, tj. datą 08.09.2011r. a datą najbliższego terminu płatności, tj. 25.10.2011r., nie był krótszy niż 30 dni, to wypłata świadczenia zgodnie z art.118 ust.5 powołanej ustawy, powinna nastąpić w dniu 25.10.2011r. i od tej daty ubezpieczonemu przysługują odsetki za zwłokę w wypłacie świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zmienił zaskarżoną decyzję częściowo mocy art. 477¹⁴ §2 kpc, przyznając ubezpieczonemu prawo do odsetek ustawowych za zwłokę w wypłacie należnego świadczenia, naliczonych od dnia wymagalności poszczególnych rat renty tj. od 25-tego dnia każdego kolejnego miesiąca, począwszy od 25.10.2011r. do dnia wypłaty tj. do dnia 25.06.2014r. i oddalił odwołanie w pozostałym zakresie tj. w zakresie żądania odsetek za okres od 1.05.2011r. do dnia 30.09.2011r. na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc, uznając, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w wypłacie renty za powyższy okres.

Ponadto Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego w zakresie dotyczącym doliczenia do stażu pracy ubezpieczonego okresu zatrudnienia od 01.02.2011r. do 26.10.2013r. oraz okresu od 01.11.2013r. do 29.11.2013r., albowiem wniosek o doliczenie powyższego stażu ubezpieczony złożył w dniu 09.05.2014r. i wniosek ten został załatwiony przez ZUS decyzją z dnia 26.06.2014r. przeliczającą rentę z zaliczeniem powyższych okresów, począwszy od dnia 01.05.2014r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek.

Zgodnie bowiem z art. 129 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Brak jest natomiast podstaw do uwzględnienia powyższego stażu pracy przy ustaleniu wysokości renty za wcześniejszy okres sprzed złożenia wniosku z dnia 09.05.2014r.

Z tych przyczyn w pkt 2 wyroku Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonego także w zakresie z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc

SSO Janina Kościelniak